

Ve jménu dobrého zákona o Šumavě

Ing. Antonín Schubert - předseda Svazu obcí národního parku Šumava, Lidové Noviny, 8.3.2016

Moje domněnka, že by na Šumavě mohl nastat obrat k lepšímu, bere bohužel za své. Důvodem je způsob projednávání novely zákona o ochraně přírody a krajiny. To připomíná frašku, ve které koaliční politici, mající pohodlnou většinu v parlamentu, předstírají hledání kompromisu. Zástupci šumavských obyvatel sehrávají v této frašce postavy nuceného komparzu na úrovni pouhých kulis.

Nezakrývám, že naprostá většina šumavských obcí podporovala specifický zákon pro Šumavu. Vedla nás k tomu letitá zkušenost s nekoncepční a neustále se měnící správou území, ve kterém žijeme. Nicméně senátní návrh zákona o Národním parku Šumava byl smeten jak koaliční vládou, tak sněmovnou. V diskusi plně osočování zazněl pouze jediný smysluplný argument pro zamítnutí, a totiž tvrzení ministerstva životního prostředí, že sněmovně předloží mnohem lepší zákon, který bude řešit všechny národní parky, jak současné, tak ty budoucí.

Kompromis nikoho nezajímá

Co to ale je dobrý zákon? Zastávám názor, že dobrý zákon by měl být dobrým kompromisem. V případě Šumavy kompromisem mezi ochranou jedinečné přírody a potřebami lidí, kteří na Šumavě po dlouhá staletí žijí, pracují, rodí se a umírají. Zákon by měl myslet také na ty, kteří na Šumavu jedou za odpočinkem. Jde o zcela běžný model všech národních parků jak v Evropě, tak i na celém světě. Avšak dosavadní způsob projednávání návrhu novely zákona z dílny ministerstva přírody ukazuje, že tento dobrý kompromis zůstane pouhou mediální fikcí. O znění zákona se totiž čile diskutuje, vedou se mnohdy dlouhé debaty, ale připomínky starostů jsou bez výjimky všechny zamítnuty. Mnohdy s odůvodněním, že ten či onen problém budou řešit jiné dokumenty či vyhlášky, které ministerstvo v budoucnu připraví. Zkušenost šumavského starosty je však taková, že podobné sliby jsou povětšinou past. Špatným signálem je i fakt, že nám jeden z náměstků ministra Brabce přislíbil, že znění vyhlášek bude známé v době přijetí novely zákona. Dnes je však tento slib jen jedním z mnoha, které splněny nikdy nebudou.

Je tedy smutným faktem, že kompromis už nikoho nezajímá. A šumavské samosprávy jsou nazvány developery, ačkoliv žádné developerské projekty nechystají, jsou nám podsouvána tvrzení, že usilujeme o zrušení NP, přitom to je až to poslední, co bychom si přáli. Jde nám o docela obyčejné věci. Domorodec si totiž bez vůle státního úředníka nepostaví ani přísloušnou kadibudku. I zdánlivá drobnost, dětské hřiště, je nám opakovaně odpíráno kvůli výskytu chráněných kytiček. Za podstatně zásadnější však považují naše úsilí, aby byly zachovány všechny ekologické funkce lesa a zejména ta, která ochraňuje šumavskou vodu. Tady však s ministerstvem společnou řeč také nenacházíme.

Špatná novela

Je odpovědný argument politiků, kteří tvrdí, že si žijí šumavské obce nad poměry a své tvrzení dokládají na příkladu Modravý? Pan ministr Brabec dokonce nevidí žádný rozdíl mezi šumavskou Modravou a obdobnou bavorskou obcí. Díky za poklonu pane ministře, ale to není zásluhou ani vaší, ani národního parku. Ne všechny šumavské obce mají mezi svými občany miliardáře. Vycházet tedy z rozvoje Modravý je nejenom účelové, ale zároveň nepoctivé.

Jsem šumavským starostou dvaadvacet let a zažil jsem mnohé. Je to takový maratonský běh plný zážitků a překvapení. Jako každý trpělivý maratonec, potkávám při svém běhu řadu sprinterů, kteří se mi snaží s jásotem ve tváři dokázat, jak mi to svým sprintem natřeli. To by bylo v pořádku, pokud bych po čase nezjistil, že je po nich dávno veta, zatímco já si svým vlastním tempem jdu stále vpřed. Přeji si jen jediné, aby tihle sprinteři po sobě zanechali co nejméně škod. Mnozí se mnou nebudou souhlasit, ale prozatím se to dařilo. Prozatím ale také nikoho nenapadlo přijít s něčím, co by skutečně škody napáchalo. Chystaná novela zákona není dobrá a obávám se, že bude mít neblahý dopad na rovnovážný vztah člověka a přírody.